

De biljarters

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

G.M. KOEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BILJARTERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **G.M. KOEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Theo - een kleine zelfstandige

Rianne - zijn vrouw

Martijn - hun zoon

Lia - hun dochter

Claudia - vriendin van Martijn

Wim - een broer van Rianne

Mevrouw Witbol - vriendin van Rianne

Roza - dochter van mevrouw Witbol

Anja - vriendin van Lia

Deurwaarder

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie De Zwart. De kamer is modern ingericht met een eethoek, een bankstel of twee fauteuils met kloostertafel, een wandmeubel en een bijzettafeltje waarop een telefoon staat. De wanden zijn aangekleed met een paar moderne schilderijen. Links een deur naar de hal en buiten, rechts twee deuren, een naar de keuken en een naar de overige vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

Theo zit met zijn vrouw aan tafel. Ze zijn juist klaar met het ontbijt. Hij is een eenvoudige man die hard moet werken voor de kost. Zijn vrouw Rianne daarentegen is een opgedirkte verwaande vrouw die ver boven haar stand leeft en heel gemaakt spreekt.

Theo: (*hulpeloos*) Maar luister nou toch eens, vrouwtje, dat kan ik toch niet betalen, zo best gaat het niet met de zaak.

Rianne: (*neerbuigend*) Ja, dat hoef je mij niet te vertellen, een jongste bediende verdient meer. (*op andere toon*) Maar ik wil dat mijn Martijn een goede toekomst krijgt, het moet een man worden in goeden doen, en dat geldt ook voor Lia.

Theo: (*heft z'n armen omhoog*) Maar dan hoeft hij toch nog geen studie te gaan doen, die twintigduizend gulden in een jaar moet kosten. (*beslist*) Ik kan dat niet betalen.

Rianne: (*uit de hoogte*) Theo, we praten er niet meer over. Martijn gaat die studie doen en daarmee uit!!

Theo: (*in een laatste poging haar te overtuigen*) Maar ik heb dat geld niet, Rie... Trouwens, bij de laatste schooltest haalde hij lang het niveau niet, wat voor die studie vereist wordt, en op de mavo is hij al drie keer blijven zitten.

Rianne: (*ongeduldig*) Toen was hij niet genoeg gemotiveerd... En wat dat geld betreft... Daar sluit je bij de bank maar een lening voor af. (*kijkt op haar horloge en gaat staan*) Ik ga nu, ik heb om half negen een afspraak bij de kapper. (*gaat af*)

Theo: (*schudt zijn hoofd*) Had ik dit maar twintig jaar eerder geweten... toen leek alles zo mooi... (*zucht*) Nou ja, gedane zaken nemen geen keer... (*theatraal de armen heffend*) Alleen haar kapper maakt me al arm. Als dit zo doorgaat, breng ik het nog tot de bedelstaf. (*staat op, gaat naar de telefoon en draait een nummer*) Met De Zwart uit de Ruitersstraat. Ik zou graag een lening bij u afsluiten... Twintigduizend gulden... Wat zegt u!!! Dus ik moet mijn hele doopceel lichten, voor ik dat geld kan lenen??... (*verbaasd*) Ja, dat zeg ik, De Zwart, Ruitersstraat dertien... Hè!!! Er is vorige week ook al een lening afgesloten? Dat is onmogelijk... (*met stemverheffing*) Mijn vrouw???? Tienduizend gulden??? ...(*timide*) Nee laat u maar. (*legt de hoorn op de haak. Hopeloos*) Dat mens richt me ten gronde.

Martijn: (*komt op in sportkleding. Het is een vlotte knul. Hij schenkt zich een kopje thee in*) Goeie morgen, pa, ook nog een bakkie troost. Wat een geluk dat u nog niet naar de zaak bent, ik wil namelijk 'n paar

honderd gulden van je hebben om een nieuw tennisracket te kopen.
(schenkt z'n vader ook in)

Theo: (teneergeslagen) Het spijt me, jongen, maar ik kan je echt niet helpen.

Martijn: (verwonderd) Wat krijgen we nou, ik mag toch zeker wel een nieuw tennisracket kopen?? (kijkt z'n vader eens goed aan) Nee maar, wat scheelt er aan, pa?? Je kijkt of de kat verzopen is.

Theo: (vlak) Ach, zo erg is het nu ook weer niet, ik kan alleen op dit moment geen tweehonderd gulden missen.

Martijn: (verwonderd) Wou je zeggen dat je geen tweehonderd gulden voor me hebt?? (vrolijk) Trouwens, ik heb er driehonderd nodig.

Theo: (gelaten) Het spijt me, jongen, maar ik heb ze echt niet... Waarom probeer je het niet zelf te verdienen? Er zijn baantjes genoeg te krijgen.

Martijn: (ongeduldig) Ja, hallo pa, ik kan niet leren en werken tegelijk... Trouwens, ik mag van ma geen baantje nemen.

Theo: (verwonderd) Wat!!! En waarom mag jij geen baantje nemen?... Daar word je heus niet minder van.

Martijn: Dat weet ik wel, pa, maar ma vindt dat het niet bij onze stand past... Ze zegt dat bijbaantjes voor de minder gesitueerden zijn.

Theo: (hoogst verbaasd) Zo, zegt ze dat... Nou, jongen, je hoeft je echt niet te schamen om wat bij te verdienen, dan hoef je tenminste niet meer op mijn zak te teren.

Martijn: (vrolijk) Ik zal er nog eens over denken, pa, geef me nu eerst dat geld maar, want ik moet straks tennissen en dan heb ik dat racket nodig.

Theo: (geïrriteerd) Ben ik niet duidelijk genoeg geweest. (heft hulpeloos zijn handen omhoog) Ik heb het niet, je vraagt het maar aan je moeder. (terwijl hij naar de deur gaat) Die schijnt nogal wat te hebben. (gaat af naar overige vertrekken)

Martijn: (verbaasd) Wat er hier aan de hand is mag Joost weten, maar dit heb ik nog nooit meegemaakt. (voor zich uit) Geen geld, 't moet niet gekker worden. (gaat naar de telefoon en draait een nummer) Ha die Claudia, met Martijn. Zeg, moet je luisteren, als je mij straks op komt halen, wil je dan 'n extra racket meenemen, want de mijne is stuk... Ja natuurlijk moet ik een nieuwe kopen, maar ik heb nu even geen tijd... (vrolijk) Ja, ik weet dat die van jou niet zo groot is, (lachend) maar alles wat van jou is, hou ik graag vast... Ik meen altijd alles wat ik zeg... Oké, tot straks dan. (legt de telefoon neer) Ha ha, die Claudia, die heeft niet zo'n grote zegt ze... (ondeugend) Maar ik kan er best een partijtje mee spelen. (de bel gaat, Martijn gaat af en komt een moment later weer op met een brief) Voor mevrouw R de

Zwart. *(draait hem om)* Afzender, kleding magazine "De nieuwste mode"... Het is nogal belangrijk zeker, helemaal aangetekend. *(legt hem op de kast. Pa komt op)*

Theo: Wie was daar aan de deur?

Martijn: O, de postbode, met een aangetekende brief voor ma.

Theo: *(verbaasd)* Een aangetekende brief??

Martijn: Ja, van een kledingmagazine. Hij ligt op de kast.

Theo: *(gaat naar de kast en bekijkt de brief, voor zich uit)* Het begint me nu duidelijk te worden, waarom zij zonodig naar de bank moest. *(legt de brief weer neer)*

Martijn: *(niet begrijpend)* Wat bedoel je daarmee?

Theo: *(bruusk)* Owe... niets, helemaal niets, ik dacht hardop. *(op andere toon)* Ik moet nu nodig even weg, en, Martijn... neem me niet kwalijk dat ik je niet kan helpen, 'n andere keer beter.

Martijn: 't Is al goed, pa, ik heb al wat geregeld.

Theo: Dat is fijn... Nou, ik ben zo terug, *(sarcastisch)* even wat zaken regelen. *(gaat af naar de hal)*

Martijn: *(bedenkkelijk)* Nou, wat hier aan de hand is, weet ik niet, maar pa reageert overal zo vreemd op... Volgens mij broeit er wat. *(op andere toon)* Maar waar zal ik me druk om maken, dat kan ik straks beter bij Claudia doen. *(pakt een Playboy en gaat zitten lezen)*

Lia: *(komt op, is vlot gekleed. Vrolijk)* Ha die broeder van me. *(kijkt over z'n schouder)* Zit jij je weer te verkneuteren op die mooie blote meisjes.

Martijn: *(verongelijkt)* Hoe kom je daar nu bij. *(lachend)* Ik heb volgende week biologie, en dan moet ik alles van het vrouwelijke lichaam weten.

Lia: O, is dat de reden dat jij je ogen niet van die meisjes af kunt houden? Nou het is mooi hoor. *(gaat zitten)*

Martijn: *(vrolijk)* Het is inderdaad niet onaardig, maar in levende lijve is het toch veel mooier. Ik bedoel: dan kan je de vormen beter zien.

Lia: *(bestraffend)* Broertje broertje toch, je begint een vies mannetje te worden, kijk maar uit dat je niet oversekst raakt, meidengek die je bent.

Martijn: Daar hoeft mijn kleine zusje zich geen zorgen om te maken... *(lachend)* Ik vind nu eenmaal het lelijkste meisje, mooier dan de knapste vent.

Lia: *(lachend)* Dan is er in ieder geval niks mis met je... *(op andere toon)* Maar vertel eens, wat voor sportieve prestatie moet je vandaag weer gaan leveren?

Martijn: *(niet begrijpend)* Sportieve prestatie... Hoe bedoel je?

Lia: Ja, hè hè, je gaat in die kleding niet naar een begrafenis.

Martijn: *(bekijkt zich zelf)* O, bedoel je dat. *(gelukzalig)* Ik ga straks tennissen met Claudia.

Lia: *(vragend)* Claudia... ken ik die? Is dat weer een nieuwe vlam van je?

Martijn: Ik weet niet of jij haar kent, ze heet Claudia de Vries. *(vrolijk)* En een nieuwe vlam is het niet, want ik ken haar al een week.

Lia: *(sarcastisch)* Nee, dan is het geen nieuwe, dan dooft ze alweer.

Martijn: *(vrolijk)* Dit vuurtje dooft niet, als ik aan haar denk, begint alles te kriebelen, dan wordt alles opstandig.

Lia: *(medelijdend)* Ach jongen toch, is het zo erg met je? *(gaat naar hem toe en strijkt hem over z'n wang. Bezwerend)* Blijf maar rustig zitten, dan zakt het vanzelf... Dat is altijd zo met jou. *(gaat lachend weer zitten)*

Martijn: *(serieus)* Nee echt, Claudia is een hele lieve meid, het klikt tussen ons. *(op andere toon)* Maar wat anders, weet jij wat er met pa aan de hand is? Ik vroeg om 'n paar honderd gulden voor een nieuw racket, en die kreeg ik niet... Hij had ze niet zei hij, en hij was bloedserieus.

Lia: *(nadenkend)* Nou je het zegt... Ik wilde gisteren geld voor een nieuw jack, en toen gaf hij ook al niet thuis... *(zorgelijk)* Hij is ook niet zo vrolijk meer, er kan geen lachje meer af.

Martijn: *(ernstig)* Het zal toch niet zo zijn, dat hij in financiële moeilijkheden zit. *(fronsend)* Ik kan het me niet voorstellen, als je ziet wat ma allemaal doet, die gaat of zit bij de kapper, of ze heeft weer een nieuw jurkje.

Lia: *(ook ernstig)* Ja, als daar geen geld voor was, dan zou ze dat niet doen... Alhoewel, sinds ze met dat mens van Witbol omgaat, is ze wel veranderd, besteedt ze wel veel geld aan zich zelf.

Martijn: *(weer lachend)* Precies, ze gaat zelfs al hetzelfde praten als dat mens. *(droog)* Maar dat kost natuurlijk geen geld.

Lia: *(nu ook weer vrolijk)* Nee, en we kunnen haar nog steeds verstaan. *(serieus)* Ach, we maken ons zorgen om niets, dat zal je zien. *(ruimt de tafel af)* Als die spetter van je komt, wil ik haar wel zien.

Martijn: *(vrolijk)* Dat is goed, hoor, zusje, dan zal je zien hoe oogverblindend ze is.

Lia: *(meewarig haar hoofd schuddend)* Broertje broertje toch... Je zweeft helemaal. *(pakt het blad met de vaat op)* Pas maar op dat je niets breekt, als je weer op de grond komt.

Martijn: Jij denkt zeker dat het een bevlieging is. *(gaat naar de deur van overige vertrekken en draait zich om)* Maar Claudia is echt het einde. *(gaat af)*

Lia: *(lachend)* Onze Martijn is echt verliefd. *(de bel gaat, Lia gaat opendoen. Komt daarna op met een deurwaarder)* Maar wat wilt u dan? Wat komt u opnemen?

Deurw.: *(een autoritair mannetje)* Om kort te gaan... Ik kom alles opnemen wat waarde heeft voor de schuldeiser.

Lia: *(verbaasd)* Schuldeiser... Wie is dat dan?... En wie heeft er hier schuld?

Deurw.: *(uit de hoogte)* Er zijn meerdere schuldeisers, en wie er hier schuld heeft, dat zal u zelf wel het beste weten, mevrouwtje.

Lia: *(kwaad)* Ik ben je vrouwtje niet, en ik vraag u om dit huis te verlaten... Er heeft hier geen mens schuld.

Deurw.: *(zoekt een notitieboekje op. Onverstoorbaar)* Ik heb andere informatie gekregen. *(bekijkt een schilderij)* En daar hou ik me aan.

Lia: *(gaat voor hem staan. Kwaad)* Vertel me dan eerst maar eens, van wie u die informatie heeft gekregen.

Deurw.: *(verveeld)* Mevrouw, u belemmert mij in mijn werkzaamheden. *(duwt haar opzij)*

Lia: *(briesend)* Maar dit is het toppunt, wie denkt u eigenlijk wel dat u bent???? Blijf met je vlerken van me af.

Deurw.: *(stoïcijns)* Ik ben deurwaarder, en dat ik hier ben, dat is uw eigen schuld.

Lia: *(laaiend)* M'n eigen schuld??? Hoe komt u er bij... Ik heb nog geen stuiver schuld.

Deurw.: *(schudt meewarig z'n hoofd)* Dat zeggen ze allemaal, maar ik ken m'n pappenheimers, mevrouw De Zwart.

Lia: *(verbaasd voor zich uit)* O... zit dat zo. *(dan kwaad tot deurwaarder)* Dan lijkt het me beter, dat u terugkomt als mevrouw De Zwart thuis is... Dat ben ik namelijk niet.

Deurw.: *(verbaasd)* Ach zo... Mag ik dan vragen wie u wel bent?

Lia: *(sarcastisch)* Natuurlijk mag u dat, alleen... heb ik absoluut geen zin om u dat te vertellen.

Deurw.: *(weer uit de hoogte)* Mag ik u er op wijzen, dat dit het tegenwerken is van een ambtenaar in functie.

Lia: *(kwaad)* Ach kerel... vlieg toch op.

Deurw.: Welja, ook nog beledigen... Weet u dat u het er alleen maar moeilijker door krijgt.

Lia: *(woest)* Zo... krijg ik het moeilijk... Weet u wat u kan krijgen?... Wat m'n betovergrootvader heeft gekregen.

Deurw.: En wat mag dat dan wel zijn?

Lia: Dat weet ik niet... Maar hij is er in ieder geval aan dood gegaan.

Deurw.: *(met ingehouden woede)* Maar dit is het toppunt... Weet u wel dat ik de macht heb om u volledig te ruïneren.

Lia: U doet maar. *(gaat naar de deur)* Als u nu zo vriendelijk wilt zijn...
U komt maar terug als m'n moeder thuis is.

Deurw.: *(negeert haar)* Aha... Dus mevrouw De Zwart is je moeder?
Nou, het mens mag zich gelukkig prijzen met zo'n dochter.

Lia: *(woedend)* Inderdaad, dat mag ze. *(gaat naar hem toe en trekt hem aan z'n arm mee naar de deur)* En nu eruit, voor ik een ongeluk aan u bega.

Deurw.: *(rukt zich los. Woest)* Wat een brutaliteit...Goed ik zal gaan, maar ik kom terug... Dit muisje zal nog een staartje hebben.

Lia: Kijk maar uit, dat jij er geen een krijgt.

Deurw.: *(trillend van woede)* Oooh... jij... jij... *(gaat af)*

Lia: Wat een kerel, waar haalt hij het recht vandaan. *(dan vertwijfeld)*
Zou ma dan zoveel schuld gemaakt hebben... Ik kan het haast niet geloven. *(gaat af naar haar kamer. Het toneel wordt een moment donker gemaakt)*

Rianne: *(komt op met mooi gekapt haar, loopt naar de spiegel en bekijkt zichzelf van alle kanten)* Zo kan ik wel weer bij de bridge verschijnen. *(draait zich om)* Ik hoef voor niemand onder te doen, ook voor mevrouw Witbol niet. Ik mag dan niet zoveel geld hebben als zij, maar dat kan men aan de buitenkant niet zien... Het zou toch mooi zijn, als het wat zou worden tussen Martijn en haar dochter... Ze mag dan niet zo mooi zijn, maar geld stinkt niet, dat verzacht alles... *(haar oog valt op de brief)* Nee maar, een aangetekende. *(maakt hem vlug open, haar ogen lezen de regels met wat lipbewegingen. Verbolgen)* Dat is helemaal fraai. Ik had toch duidelijke afspraken gemaakt over gespreide betaling, maar volgens dit schrijven, moet ik binnen tien dagen betalen. *(verontwaardigd)* Daar gaat m'n geld, dat bestemd was voor m'n nieuwe bankstel. Hoe moet ik dit nu weer rondbreien... *(voor zich uit)* Nou, mevrouw Witbol, dan moeten we meteen maar spijkers met koppen slaan. *(gaat naar de telefoon en draait een nummer)* Dag, Suzanne, met Rianne. *(dit moment komt Lia op en blijft in het gat van de deur staan luisteren. In de loop van het gesprek, wordt de verbazing bij Lia als maar groter en gaat over in verontwaardiging. Zorg er voor dat Rianne, Lia niet ziet)* Ja, ik dacht, ik bel je eens voor de thee, het lijkt me leuk om buiten het bridge om, ook wat contact te hebben... Vanmiddag... Heel fijn. O zeg... breng je dochter gerust mee hoor, Suzanne, dan heeft Martijn ook een beetje aanspraak... Ja, Martijn is een leuke jongen... Nee, hij heeft nog steeds geen meisje... Ja, wie weet, dat zou toch fijn zijn, tot vanmiddag. *(dit moment sluipt Lia de keuken weer in en doet de deur weer dicht. Rianne legt de telefoon neer. In haar sas)* Zo, het ei is

gelegd... Nu moet het nog uitgedroefd worden. *(gaat af naar overige vertrekken)*

Lia: *(komt op, ongelovig, verontwaardigd)* Nee maar, dit is niet te geloven! *(knijpt zich in de armen)* Ik slaap toch niet. Hoe is het mogelijk... Wat bezielt ma, om Martijn te willen koppelen aan die lelijkerd van Witbol? *(heft haar armen omhoog)* Wat voor kinderen zullen daar van komen??? *(beslist)* Maar dat zal niet gebeuren!!!! *(haar oog valt op de brief)* Van wie is die nou?? *(pakt hem en gaat hem lezen)* Zo zo, mamaatje, is dat de reden van je vreemde gedrag... *(legt de brief weer neer)* Het is fraai, maar ik zal er alles aan doen, om dit te voorkomen... Ik hoef geen Witbol als schoonzus. *(de bel gaat, Lia gaat opendoen en komt terug met Claudia, die ziet er heel voordelig uit in haar tennisrokje, ze heeft twee rackets bij zich)*

Lia: Kom binnen, ik zal Martijn even roepen. *(lachend)* Ik weet niet wat je met hem gedaan hebt, maar hij is helemaal de weg kwijt.

Claudia: *(vrolijk)* Ik heb niets met hem gedaan, ik ken hem pas een week.

Lia: *(gaat naar de deur, op het moment dat zij hem open wil doen, wordt hij wild open gegooid, zodat zij hem tegen haar hoofd krijgt. Met een hand tegen haar hoofd)* Dat bedoel ik nou... Helemaal de weg kwijt!!!!

Martijn: *(vrolijk)* Ha die Claudia, wat zie je er weer fantastisch uit. *(kijkt naar Lia. Kijkt nog eens naar Lia, die nog met haar hand tegen haar hoofd staat. Verbaasd)* Wat mankeert jou????

Lia: *(verbolgen)* Ooo, helemaal niets hoor... Een of andere idioot smijt een deur tegen m'n kop aan. *(tot Claudia. Nadrukkelijk)* Ik hoop toch echt, dat hij met jou wat voorzichtiger omgaat. De bruuft. *(gaat zitten)*

Claudia: *(gaat bezorgd naar Lia)* Ach, doet het pijn. *(tot Martijn)* Kom jij altijd zo binnen??? Ik bedoel: ben je altijd zo ongecontroleerd???

Martijn: *(lachend)* Nee hoor, alleen maar bij m'n zus. *(verliefd)* Bij jou ben ik veel voorzichtiger. Dan doe ik alles, precies zo als jij het wil hebben.

Lia: *(sarcastisch tot Claudia)* Ja ja, kijk maar uit, hij gaat al zweven als hij over je praat, dan is hij totaal van de kaart.

Claudia: *(lachend)* Ik krijg hem wel weer met z'n pootjes op de grond. *(op andere toon)* Maar laat ik me eerst even voorstellen, *(geeft Lia een hand)* Claudia de Vries, ik zit bij Martijn op school. *(gaat bij haar zitten)*

Lia: *(vrolijk)* Ik ben Lia, de zus van Martijn, maar daar was je inmiddels wel achter gekomen.

Claudia: *(lachend)* Inderdaad. Bezorgt hij je altijd zoveel hoofdpijn?

Martijn: *(doet verontwaardigd)* Ik bezorg haar helemaal geen hoofdpijn, het is een aanstelster. *(kijkt naar de deur)* Er zit niet eens 'n deuk in de deur.

Lia: *(bezwerend tot Claudia)* Het komt natuurlijk, omdat hij zo in de war is van jou. Hij is best wel aardig hoor, maar jongens zijn nu eenmaal onhandiger dan wij meisjes... Daar is niets aan te veranderen.

Claudia: *(meespelend)* Je hebt gelijk, 'n erge handige indruk maakt hij niet. Maar hij is toch wel lief hoor.

Martijn: *(vrolijk)* Wacht maar tot we getennist hebben... Ik laat je alle hoeken van het veld zien. Ik rol je op.

Claudia: *(strijdvaardig)* Phoe, opschepper die je bent. *(dan verleidelijk)* Trouwens, dat oprollen doe je toch niet op de tennisbaan... Je weet toch wel een betere plaats om dat te doen.

Lia: *(vrolijk)* Pas maar op, als je zo begint, kom je niet eens aan tennissen toe. Ons Martijntje heeft een hele slechte zelfbeheersing. *(kijkt naar Martijn. Meewarig)* Moet je dat zien zitten, hij kleedt je al uit met z'n ogen.

Martijn: *(verontwaardigd)* Zo kan het wel weer, lief zusje van me. Zo ben ik genoeg over de tong gegaan. *(tot Claudia)* Zullen we maar gaan, ik verlang er naar om je een lesje te geven. *(staat op en gaat naar de deur)*

Claudia: Dat is goed hoor, ventje, en wie dat lesje krijgt, zullen we nog wel zien. *(tot Lia)* Ik vond het prettig om kennis met je te maken. *(gaat ook naar de deur)* Tot ziens. *(gaan beiden af)*

Lia: Goh, wat een leuke meid, heel wat beter dan die Witbol.

Rianne: *(komt op met nieuwe jurk aan)* Goedemorgen, Lia, hoe vind je mijn nieuwe japon? *(draait zich in de rondte)* Staat hij me goed?

Lia: *(vlak)* Ja hoor, ma, hij staat u prachtig, maar waar moet u naartoe?

Rianne: *(vragend)* Naartoe? Ik moet nergens naartoe. *(loopt naar de spiegel en bekijkt zichzelf nauwkeurig)* Maar vanmiddag komt mevrouw Witbol met haar dochter, en dan wil ik er verzorgd uitzien.

Lia: *(kort)* Wat moet dat mens hier?... *(terughoudend)* Ik mag haar niet, ze kijkt je altijd aan, of ze zeggen wil: Ik heb meer te verteren dan jij.

Rianne: *(nadrukkelijk)* Dat heeft ze ook. *(bestraffend)* En als ze vanmiddag komt, hoop ik dat jij je een beetje gedraagt... Ik wil een goede indruk op haar maken.

Lia: *(kwaad)* Phoe... Ik gedraag me zoals ik ben. *(voor zich uit)* Het zou fijn zijn als u dat ook deed.

Rianne: Kind, je weet niet half hoe belangrijk dat bezoek vanmiddag is.

Lia: *(verbolgen)* En ik hoef het niet te weten ook. *(beslist)* Trouwens, ik zorg wel dat ik weg ben, dan hoef ik me niet aan haar te ergeren ook.

Rianne: *(overredend)* Dat bezoek van haar en haar dochter, is beslissend voor de toekomst van Martijn.

Lia: *(verbaasd kwaad)* Wat heeft Martijn met die verwaande lui te maken???

Rianne: *(voorzichtig)* De dochter van mevrouw Witbol en Martijn zouden een leuk stel kunnen zijn

Lia: *(doet uiterst verbaasd)* Wat!!!! Ma, hoe haal je het in je hoofd, om te proberen om die lelijkheid aan Martijn te koppelen. *(hoofdschuddend)* Hoe kan je zoiets ook maar prakkiseren.

Rianne: *(overtuigend)* Als het lukt, dan is Martijn zijn verdere leven, financieel onafhankelijk.

Lia: *(heel kwaad)* Mens, je bent gek... Het zal toch nog wel zo zijn, dat Martijn zelf ook nog wat te zeggen heeft?

Rianne: *(uit de hoogte)* Als hij verstandig is,. en alle voordelen op een rijtje zet, zal je zien dat hij haar vraagt. En ik zal daar m'n uiterste best voor doen.

Lia: *(verbijsterd)* Je bent echt stapelgek geworden. *(gaat naar de deur van haar kamer, boos)* Ik weet niet waarom je dit doet, maar ik zeg je, dat het niet gebeurt!!!! *(gaat af)*

Rianne: *(staat op en loopt wat heen en weer)* Ik heb A gezegd, en nu moet ik ook B zeggen... Het moet lukken... Ik heb geld nodig, en daar kunnen die Witbollen voor zorgen, en dat gezicht, daar went hij maar aan. *(gaat af naar haar kamer)*

Theo: *(komt op met Wim. Wim is een vlotte vijftiger. Dringend)* Je moet me helpen, Wim.

Wim: Ho ho... Ik moet natuurlijk niets. *(gaat zitten)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto